

Đôi điều về Sao Biển - Stella Maris

Tôi nhớ có một bài viết về đề tài này, được viết vào khoảng tháng 9/2014, mà khi chỉ cần đọc hai từ đầu của tựa đề bài viết là đủ biết xuất xứ: Tản Mạn... về Stella Maris đã được đăng trên trang Giáo phận Nha Trang. Bài viết của Linh mục Giuse Ngô Mạnh Điệp SB 58 khởi đầu lúc nào cũng là Tản Mạn, trong khi đó phần tôi là Đôi Điều. Lần này, nhân dịp kỷ niệm 60 năm tròn sinh nhật Tiểu chủng Viện Sao Biển Nha Trang sắp diễn ra trong tháng 7/2018 tới đây, tôi cũng có đôi điều muốn chia sẻ.

Tôi thuộc hàng hậu sinh, thi đậu và vào học niên khóa 1970, chỉ biết Tiểu chủng Viện Sao Biển được xây dựng năm 1957 dưới thời Đức Cha Paul Marcel Piquet (1888 -1966) và không biết lý do vì sao Sao Biển được chọn đặt tên cho ngôi trường này.

Tôi cũng lần mò để thu nhận được gì chăng, đôi điều... về Sao Biển.

Ngoài bốn tín điều quan trọng về Đức Maria với những tước hiệu: Đức Vô Nhiễm Nguyên Tội, Đức Trinh Nữ Trọn Đồi, Mẹ Thiên Chúa, Mẹ Hồn Xác Lên Trời, Đức Maria đã được Giáo Hội long trọng xưng đến 48 tước hiệu cao quý để cầu khẩn trong kinh cầu Đức Bà:

- Ca tụng và cầu khẩn Mẹ Rất Thánh ba lần, Đức Nữ Trinh sáu lần, Đức Bà 17 lần, Nữ Vương 13 lần.

Mỗi lần cầu khẩn với một danh hiệu khác nhau, và chỉ có một danh hiệu liên quan đến từ SAO, rất tiếc không phải là

Sao Biển, mà lại là Sao Mai:

“Đức Bà như Sao Mai sáng vậy.”

Vàng, trong một nội hàm biểu lộ điểm chiếu sáng cho người đi biển dũi theo và nhắm hướng, thì Sao Biển cũng giống như Sao Mai đều là dấu chỉ soi dẫn niềm tin và hy vọng, mà Mẹ Maria được chọn làm biểu tượng cho chúng ta. Giáo phận Nha Trang nhận Mẹ Maria với tước hiệu Đấng Vô Nhiễm Nguyên Tội làm bốn mạng, ngoài ra còn có một Dòng Nữ Khiết Tâm... tất cả đều nói lên tầm quan trọng của Đức Maria trong đời sống tâm linh của toàn thể giáo hữu cách chung, và những ai theo đuổi ơn gọi dâng hiến cách riêng. Mới đây nhất, mừng 60 năm sinh nhật giáo phận Nha Trang, Đền Đức Mẹ Nhân Lành tại Khánh Vĩnh đã mở cửa lần đầu tuôn trào ơn toàn xá.

Dưới mái trường Mẹ Sao Biển, tôi tập tễnh tu học, được giáo dục cách nhiệm nhặt mọi phương diện. Tất cả đều tạo nên trong tôi một ấn tượng khó phai. Nỗi lo sợ canh cánh bị đui về là nỗi ám ảnh lớn nhất chiếm đoạt toàn bộ tâm trí và đời sống tu tập, mà cho đến tận ngày nay thỉnh thoảng xuất hiện giấc mơ cảnh tượng học hành trong những kỳ thi tam cá nguyệt và giật mình tỉnh giấc người toát mồ hôi hôi hột. Vì thế tinh thần ganh đua hơn thua nhau quyết liệt vô hình trung trở thành tập quán trong mỗi con người, cộng với mục đích được đào tạo trở thành một “chủ chăn” làm nên một tính cách rất riêng Sao Biển. Mỗi người là một vì sao!

Trước sân dãy nhà chính có một đài đặt tượng Đức Mẹ Sao Biển, tôi truy lục ký ức và không nhớ kỷ niệm đánh động lòng đạo đức nào về buổi đọc kinh tại đây cả, trái lại nhớ rõ ràng từng chi tiết vì sao cả lớp chúng tôi phải bị

phạt ra quỳ tại đây vì tiếng rao bất ngờ vang lên từ ngoài đường: “ Phoooooo ơ ơ ơ ở!” khiến cả lớp không sao kìm nén được những loạt cười nghiêng ngả vỡ òa theo những tiếng rao độc đáo ấy, đang trong giờ học khiến cha giáo nổi giận ra hình phạt quỳ tập thể!

Rất thi thoảng, tôi bắt gặp trong học bàn của bạn bè có đặt tượng nhỏ Đức Mẹ tỏ lòng kính mến Mẹ. Rất hiếm hoi. Tôi nhớ đến ngày lễ Sinh Nhật Đức Mẹ, tất cả tu sinh vui vẻ hoan lạc biết bao vì được nghỉ học và được ăn một bữa tiệc có thịt thà trong suốt một thời kỳ dài cơm cá, chả cá... hơn là ý nghĩa bài phúc âm được dẫn giải để tâm niệm. E hèm tôi có quá đáng không nhỉ? Xin Chúa tha tội cho tôi.

Tại nơi mái trường Sao Biển, tất cả sinh hoạt đều chấm dứt tại thời điểm 1975, tôi có được anh em bạn bè cũ có, mới có tri kỷ cho tới hôm nay.

Tôi nhớ một kỷ niệm nhần hiệu độc đáo vào dịp Lễ Giáng Sinh 1970, năm đầu nhập học: quỳ nhà cơm một tháng! Đến bữa ăn cứ việc vác gổ đi ra giữa nhà ăn quỳ, trước mọi lời xàm xì trêu ghẹo có, thông cảm có, mọi người ăn xong ra ngoài tôi mới được đứng dậy vào bàn ăn. Cứ thử đặt mình vào trường hợp đó, các bạn thấy thế nào, chịu nổi không? Tôi nhần nhục chịu đựng vì một lời hứa, thà chết không khai, vì liên quan đến một người tôi quý mến. Tôi cảm ơn hai người bạn cùng hình phạt quỳ với tôi, cũng không khai thà chết... Tôi nói láo, xách gáo ra về ngay lập tức chẳng chơi! Hết hạn một tháng quỳ, oof! tha bổng.

Trong khuôn khổ đôi điều... tôi không thể lan man tam tào bắc đẩu!

Trường đòi giúp tôi, qua mẫu gương của người cha linh

hướng và lời dạy chí tình: “phải có lòng kính mến Đức Mẹ con ạ.” Tôi tìm hiểu nơi Đức Mẹ trong chuỗi Mân Côi, trong các biến cố liên quan đến Đức Mẹ như Lộ Đức, Fatima, v.v. hiện nay Tà Pao, La Vang. Tôi tham gia sinh hoạt Legio Mariae, tôi nhận được từ Mẹ Maria ơn phù trợ cho chính cuộc đời mình trong hoàn cảnh bi đát nhất. Trong tất cả và trên tất cả Mẹ Maria nổi bật với tính cách khiêm nhường, giữ trong lòng suy niệm các biến cố đời mình và vâng phục theo ý Thiên Chúa.

Tôi lấy làm tiếc, tôi chưa được truyền đạt nguồn cảm hứng lòng yêu mến Mẹ Maria nơi mái trường mang chính danh hiệu cao quý của Mẹ, nhưng tôi cũng vô cùng biết ơn đã dạy dỗ và cung cấp cho tôi những điểm chốt cơ bản giúp tôi có đà thăng tiến trong tương lai. Per Mariam ad Jesum, đó chính là khẩu hiệu mà hội viên Legio Mariae nào cũng ghi nhớ và thực hành không ngưng nghỉ, trong đó có tôi.

Hướng tới ngày kỷ niệm Sinh Nhật 60 Tiểu Chúng Viện Sao Biển Nha Trang, cái nôi một thời đào tạo “chủ chốt” của giáo phận. Tôi mong muốn thấy một rừng sao hội tụ dưới một vì sao lớn Mẹ Sao Biển, chứ không phải những vì sao lẻ loi đơn độc phân tán ánh sáng yếu ớt của ích kỷ, kiêu căng, tự ái và tham vọng.

Đến ngày ấy, tôi và mọi môn sinh dưới mái trường thân yêu này, lòng đầy cảm xúc không cần sự trợ giúp kỹ thuật nào, không cần cầu kỳ, không cần tính toán... vẫn hát được lời tạ ơn, chúc tụng trong nhịp nhàng vang lớn lời ca: Lạy Nữ Vương rất thánh chúng con đến với Mẹ... Salve Regina.

Tân Hội 26.2.2018

Nguyễn Công Khanh SB70